

i Ordets egentlige Forstand „holde Forretnings-locale i Communen“, maatte, naar man ikke vilde gjøre sig skyldig i den største Inconseqvens, medtages ved Ansættelsen til Formue- og Leilighedsstat her i Byen, hvilket dog under denne Sags Forhandling blev erklæret ikke at være Meningen. Bestemmelsen er derhos i sig saa vag og ubestemt, at Domstolene, der i forekommende Tilfælde skulde afgjøre, om Noget faldt ind under Lovens Regler, vilde komme i den største Forlegenhed ved dens Anvendelse, især naar Embeds- og Bestillingsmænd ikke skulde anses indbefattede under samme, ligesom det ogsaa vilde være let paa forskjellige Maader at omgaae samme, et Hensyn, som af den Lovgivende Magt aldrig bør lades ude af Sigte, da Intet i høiere Grad nedbryder Agtelsen for Lovene, end en aabenbar Overtrædelse af samme, der ikke lader sig forhindre. Af disse og flere Grunde, som det anses overflødigt hderligere at udvikle, antager Mindretallet, at Regelen bør udtrykkes paa samme Maade, som i den nu gjældende Lovgivning, nemlig at det Bidrag efter Formue og Leilighed, der udkræves til Dækning af Communens Udgifter, bliver at paaligne samtlige Stadens Indvaanere.

Er allerede det nysnævnte Forslag i Strid med de almindelig anerkjendte Grundsætninger for den communale Beskatningsret, gjælder dette i endnu høiere Grad om det Forslag, der, efterat forskjellige andre Redactioner af samme vare forfattede, nu foreligger i den Skikkelse, „at Actieselskaber og Associationer, der ikke ere stiftede i saadanne Diemed, at deres Virksomhed eller Udbytte væsentlig kommer Communen tilgode, blive at beskattes, og at Ligningscommissionen har at fradrage den Deel af Indtægterne, som antages at være beskattet ved de heri interesserede Personers Paalæg“. Afseet ganske fra de Tvivl og den Usikkerhed, som Redactionen af dette Forslag frembyder, saavel med Hensyn til Betydningen og Omfanget af det fremmede, i Lovgivningen hidtil udfjendte, Ord: „Associationer“, som med Hensyn til Tilføielsen om, at de Actieselskaber og Associationer, „som ere stiftede i saadanne Diemed, at deres Virksomhed eller Udbytte væsentlig kommer Communen tilgode“, ikke paa denne

Maade skulle beskattes, hvorved Domstolene vilde lades i fuldkommen Uvished ved Afgjørelsen af de utallige Tilfælde, der, hvis dette Forslag blev til Lov, vistnok vilde blive indbragte for samme, maa som afgjørende Grund mod en Bestemmelse af denne Natur udhæves, at man herved aldeles overstrider Grændserne for den communale Beskatningsret og, ved at trænge ind paa Omraadet for Statens Beskatningsret, og det med Hensyn til en af de sølsomste Gjenstande for samme, indfører en virkelig Indkomststat. Medens den Afgift efter Formue og Leilighed, der kan blive at paaligne til Dækning af Communens Udgifter, efter Sagens Natur og hvad der af Regjeringsmagten ved mangfoldige Leiligheder er udtalt, forudsætter Tilværelsen af physiske Personer, som nyde Godt af de communale Goder, skal Afgiften efter nærværende Forslag tillige afkræves Actieselskaber og Associationer, der ikke have nogen selvstændig Existens, men kun bestaae af og ved de Personer, der ere Deeltagere i samme, hvilke samtlige blive beskattede efter deres Formue og Leilighed — Indtægten af deres Actier deri indbegrebet — enten heri Staden, hvis de høre hjemme her, eller i andre Communer. Man vil saaledes, ved særligt at beskattes Actieselskaber og Associationer, beskattes de samme Individer tvende Gange, idet Actionairerne først vilde blive beskattede igjennem den Selskabet paalagte Indkomststat, hvorved Udbyttet for dem formindskes, og derefter personlig efter deres hele Formue og Indkomst, Indtægten af de dem tilhørende Actier deri indbefattet. Det Middel, hvorved Forslaget søger at raade Bod herpaa, ved Tilføielsen om, at Ligningscommissionen skal fradrage den Deel af Indtægterne, som antages at være beskattet ved de heri interesserede Personers Paalæg, er aldeles illusorisk, da det er umuligt for Ligningscommissionen at have nogen begrundet Mening om, hvor stor en Deel af Actieselskabernes og Associationernes Indtægter der kan antages beskattet igjennem selve Interessenternes Communalbidrag, eftersom dette vilde forudsætte et nøiagtigt Kjendskab til, hvormeget enhver Statteholder eier i deslige Actier, hvormeget dette udgjør af hans præsumtive Formue, samt hvilken Indflydelse den calculerede